

1891-05-22

þÿ (£ Å ½ µ ´ Á ¯ ± ã ¹ Â Ä · Â 25) 5 † À Á ¹

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ 0 ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8197>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμ.

ΝΟΜ. ΣΥΜΒ.

Παυλος

Δημ. Έρχα.

• Νυρεμια.

• Σιδηροδρομος

Παβχ. Κωνινιδης

Η. Μιχαηλιδης

F. Wanner

Υγεια

Henry Bulwer

A. Μωβιδης

A. Law

W. Collyer

Κωπος - Ισπανδιν

Εοορ

Εμιλιματα

Νομοδ.

Κοιμωαδι

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

— — —

(Συνεδρίασις τῆς 25)6 Ἀπριλ. 91).

Προεδρεύει ὁ Μ. Ἀρμοστῆς.

Ἀιτῶντες οἱ κκ Κόλλιερ, Βουτιτζι-
άνος, Παλαιολόγος καὶ Νάιμ-εφένδης.

Μετὰ τὴν ἐτικύρωσιν τῶν πρα-
κτικῶν, ὁ κκ Μιχαηλίδης καταθέτει
ἀναφοράν τῶν κατοίκων Κτήματος
περὶ καθαρισμοῦ τοῦ λιμένος Πάσου.

Πασχάλης, ἀποτείνει τὴν ἐξῆς ἐπ-
ερώτησιν: «Εἶναι εἰς θέσιν τῆ Κυβέρ-
νησις νὰ εἴπῃ ἡμῖν ἂν ἐλήθῃ δια-
κοίνωσις τις σχετικῶς πρὸς τὴν κα-
τασκευὴν σιδηροδρόμου μεταξὺ Λευ-
κωσίας καὶ Λάρνακος, καὶ ποία ἐδό-
θη ἀπάντησις;»

Ἀρχιγραμματεὺς, ἀπαντᾷ. «Ἡ
Κυβέρνησις ἔλαβε διακοίνωσιν τοιαύ-
την, ἀλλὰ τὸ εἶδος τῆς ἀπαντήσεως
ὁ ἀποφασισθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ἀποικιῶν».

Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκειται Διάγ-
γελμα τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, δι' οὗ ἀγ-
γέλλεται ὅτι καὶ εἰς τὰ ἐν Λευκωσία
κατοικοῦντα αἰρετὰ μέλη τοῦ Συμ-
βουλίου θὰ παρέχῃται χορηγία μὴ
ὑπερβαίνουσα τὰς 15 ἑλρας δι' ἐκά-
στου Σύνεδου.

Ἡ Πρώτη διάταξις τῆς ἡμέρας εἶναι
ἡ συνέγεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ
περὶ λεπρῶν νομοσχεδίου. Τὸ νομο-
σχέδιον μετὰ τινὰς τροποποιήσεις εἰς
τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ἄρθρα, ἐπιψηφίζεται
εἰς γ' ἀνάγνωσιν καὶ γίνεται νόμος.

Δευτέρα διάταξις εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ
κκ Λιασιδίου προταθὲν νομοσχέδιον
«περὶ κωλύσεως τῆς βλάβης ἢ κατα-
στραφῆς τῆς ὑπὸ προσώπων ἀγνώ-
στων προξενουμένης εἰς δένδρα, φυ-
τείας καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα καὶ μηχαν-
νήματα».

Λιασιδῆς ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν ἀνα-
πτύσσων τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου
τὸ κακὸν τοσοῦτον προώδευσεν ὥστε
ἦτο ἀνάγκη νὰ τεθῆ φραγμὸς τις κατ'
αὐτοῦ καὶ τοῦτο προτίθεται τὸ παρὸν

Ἐφημ. «ΑΠΗΘΕΙΑ»

10)22 Μαΐου 1891

νομοσχέδιον, ὅπερ εἶναι ἀληθές ὅτι εἶναι ἀναχρονιστικὸν καὶ δεσμεύει ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, ἀλλ' αἱ περιστάσεις εἶναι ἐκτάκτοι καὶ ἀπαιτοῦνται καὶ μέτρα ἐκτακτά. Σήμερον οἱ φιλήσυχοι καὶ τιμιοὶ ἄνθρωποι εἶναι ἔρμαιοι τῶν φαυλοβίων καὶ ἡ περιουσία τῶν κείται εἰς τὴν διάθυσιν αὐτῶν, ἐνῷ ἂν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο γείνη νόμος θὰ παύσῃ τὰ συμβαινόντα κακὰ, τὰ δένδρα καὶ τὰ κτήματα τῶν ἀγροτῶν θὰ ἴναι ἀσφαλῆ καὶ θὰ αὐξήσῃ καὶ ἡ ἀξία των, ἀφοῦ δὲν θὰ ὑπόκεινται ταῦτα εἰς τὴν κακὴν διάθυσιν τοῦ τυχόντος κακούργου.

Λόγου. Οὔτε ἀντίσταμαι κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ νομοσχέδιον οὔτε τὸ ὑποστηρίζω νομίζω ὁμοίως ὅτι τὸ νομοσχέδιον περιέχει ἀρχὰς νομικὰς σπουδαίας καὶ θὰ ἦτο καλὸν πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, ν' ἀκούσωμεν τὰς ἐπὶ τούτου γνώμας τοῦ ἐντίμου δικηγόρου τοῦ Στέμματος, ὅστις ἀπουσιάζει σήμερον.

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις ἀναβάλλεται διὰ τὴν αὔριον.

(Συνεδρίασις τῆς 26) 7 Ἀπριλ. 91).

Πρόεδρος ὁ Μ. Ἀρμοστής.

Ἀπόντες ἐκ τοῦ Συμβουλίου οἱ κκ. Ρώστος, Παλαιολόγος καὶ Ναίμ-ἐφένδης.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ἐπαναλαμβάνεται ἡ γῆθὲς ἀναβληθεῖσα συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Λόγου. Ἐζήτησα γῆθὲς τὴν ἀναβολὴν ὅπως παραστῆ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ὁ ἐντίμος δικηγόρος τοῦ Στέμματος καὶ ἐκφράσῃ ἐπὶ τούτου τὴν γνώμην του. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ μέτρον τὸ λαμβανόμενον διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἐξαιρετικόν, ἀλλὰ νομίζω καὶ γῶ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη τοιοῦτου μέτρου. Κατ' ἀρχὴν λοιπὸν δὲν εἶμαι ἐναντίος τοιοῦτου νομοσχεδίου, φρονῶ ὅμως ὅτι ἄρθρα τινὰ αὐτοῦ δεόνται διορθώσεως.

Ἐφημ. « ΑΠΗΘΕΙΑ »

10)22 Μαΐου 1891

Κόλλυερ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι σπουδαίας φύσεως καὶ δὲν θὰ ἐδικαιολογούμεθα ψηφίζοντες αὐτὸ, ἂν δὲν εὑρίσκετο ὁ τόπος εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις. Ὑπάρχουσιν ὅμως σπουδαῖαι ἐνστάσεις κατὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ πρῶτον ὅτι θὰ καταδικάζονται δι' αὐτοῦ καὶ πρόσωπα ἕως ἀθῶα, καὶ τοῦτο θὰ ἦτο ἀρκετὸν ὅπως καταδικασθῇ τὸ νομοσχέδιον. Πρέπει ὅμως νὰ ἐξετάσωμεν ἂν αἱ περιστάσεις ἦναι τοιαῦται ὥστε νὰ μας ἐπιτρέψωσι νὰ ἐξέλθωμεν τῆς ἀργῆς ταύτης. Ἐγεί καὶ ἄλλο μειονέκτημα τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Ἄμισ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐγένετο ζημία εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν προσώπου τινὸς, τοῦτο θὰ ζητήσῃ ἀμέσως ἀποζημιώσιν ἀπὸ ὅ-λον τὸ χωρίον καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἵα ἔχη συμφέρον πᾶς φορολο-γούμενος νὰ ρίψῃ τὸ βᾶρος εἰς ἄλλον ἵνα τὸν ὑπογρεώσῃ νὰ πληρώσῃ καὶ τοῦτο εἶναι σοβαρὸς κίνδυνος, διότι ἐν τοῖς χωρίοις δὲν ὑπάρχει ἀνεπτυγμέ-νη ἡ ἰδέα τοῦ λέγειν τὴν ἀλήθειαν πρὸ τοῦ δικαστηρίου δύνανται λοιπὸν δύο τρεῖς ἄνθρωποι νὰ ἐνοχοποιήσωσι τινα, ὃν μισοῦσιν, ὥστε νὰ ὑποβάλλη-ται οὗτος εἰς τὴν ποινὴν, καὶ ἐπειδὴ ἄλλοι θὰ ἐπιβαρύνωνται μετὰ τὴν ἀποζημιώσιν ὅταν δὲν ἀποδειχθῇ ὁ ἀληθὴς δράστης, εἶναι πιθανὸν νὰ σιωπῶσι καὶ αὐτοὶ οἱ σεβαστότεροι τοῦ χωρίου καίτοι γινώσκοντες ὅτι ἡ κατὰ τινος κατηγορία δὲν εἶναι ἀλη-θής. Λέγων ταῦτα δὲν ἐπιθυμῶ νὰ νο-μισθῶ ὅτι κατηγορῶ μεγάλην τάξιν κατοίκων· τὸ κακὸν τοῦτο ὑπάρχει ὅ-που δὲν εὑρίσκονται ἀνεπτυγμένα πρόσωπα. Τὸ νομοσχέδιον δὲν πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ ἔκτος ἂν αἱ περιστά-σεις φανῶσιν ἀληθῶς ἐξαιρετικαὶ καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν. Παρα-πλήσιος νόμος ὑπάρχει ἀπὸ πεντήκον-τα περίπου ἐτῶν καὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ ὁμολογουμένως λειτουργεῖ καλῶς. Με-τὰ περιεργείας δὲ παρατηρῶ ὅτι πολ-λὰ μέρη τοῦ Ἰρλανδικοῦ νόμου ὁμοι-άζουσι μετὰ τινὰ τοῦ παρόντος νομο-σχεδίου, ὥστε ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ νό-μος ἐκεῖνος πρὸ πολλοῦ, θὰ ἔλε-γον ὅτι ἀντεγράφη ἐκ τοῦ παρόντος

Ἐφημ. «ΑΛΗΘΕΙΑ»

10) 22 Μαΐου 1891

νομοσχεδίου... Τὸ νομοσχέδιον εἶναι σπουδαῖον καὶ ἀπαιτεῖ σκέψιν πολλήν, ἐπεθύμουν δὲ ν' ἀκούσω καὶ τὰς γνώμας τῶν αἰρετῶν μελῶν περὶ τοῦτου, διότι δὲν πρέπει ἄνευ ἐσκεμμένης συζήτησεως νὰ ἐπιψηφίσωμεν τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Πασχάλης. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι σπουδαιότατον καὶ δεῖται πολλῆς σκέψεως, ἀλλ' αἱ περιστάσεις ἀληθῶς εἶναι τριαῦται, ὥστε ἀπαιτοῦσι τοιοῦτον νόμον ὅπως τεθῆ φραγμὸς εἰς τὰς γινόμενας ζη-

μίας εἰς τὰς ξένας ἰδιοκτησίας. Καθ' ἑκάστην συμβαίνουσιν ἐκκοπαὶ δένδρων, πυρπολήσεις, ἀποξέσεις κ.λ.π. ἔτι δὲ ἀκρωτηριάσεις καὶ καταστροφὰ ζώων τοιαῦται δίκαια συχνὰ ἐργάζονται πρὸ τῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἐλλείπει μαρτυριῶν ἀπορρίπτονται. Ἐσχάτως ἐν Καϊμακλίῳ γεωργοῦ τινος ἐκλεψαν τοὺς βόας καὶ τοὺς ἔρριψαν ἐντὸς λάκκου καὶ τοὺς ἐφόνευσαν, διότι... εἶγε δῶσθι τελευταίως μαρτυρίαν εἰς ποινικὴν τινὰ ὑπόθεσιν. Ὅλα ταῦτα λοιπὸν γίνονται πρὸς ἐκδικήσιν. Πλείστα τῶν συμβαινόντων κακῶν εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς χωρικοὺς, ἀλλ' ἐκ φόβου δὲν τὰ καταγγέλλουσιν οὔτε μαρτυροῦσιν, ἐνῶ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου θὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν διότι ὁ λόγος τῆς ἐκδικήσεως θὰ ἐκλείψῃ, ἀφοῦ ὁ ὑπιστάμενος βλάβην ἢ ζημίαν τινὰ θὰ ἀποζημιωθῆται ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν του, θὰ ὑποχρεῶνται δὲ καὶ οἱ γινώσκοντες κακὴν τινὰ πράξιν νὰ καταγγέλλωσιν αὐτήν, διότι ἄλλως θὰ εἰσφέρωσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ παρόντος.

Κόλλυερ. Θὰ παρακαλέσω τὸ Συμβούλιον ὅπως ἐπιτρέψῃ ν' ἀναβληθῇ ἢ περαιτέρω συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Κόλλυερ καὶ ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται.

Εφημ. « ΑΠΗΘΕΙΑ »

10)22 Μαΐου 1891